

talelse — og det gælder ogsaa den Bemærkning, det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) fremkom med, om, at jeg vilde slaa en Handel af, der sikrede Arbejdsanvisningen en Overhøjhed — gerne sige, at Samhørighed forekommer mig naturlig mellem de to offentlige Institutioner for at styrke Arbejdsanvisningens Effektivitet og for derigennem at sikre, at den offentlige Arbejdsanvisning ikke skal synke ned i andet Plan.

Jeg maatte vel saa sluttelig til det ærede Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) med Henblik paa den Handel, som det ærede Medlem mente, jeg vilde slaa af for at sikre Arbejdsanvisningens Overhøjhed, sige, at det, jeg gjorde, da jeg først havde Ordet, var at betone, at naar der i Loven fandtes betryggende Bestemmelser for, at Arbejdsløshedskasse-loven kom til at virke efter sin Hensigt, saa nærede jeg ikke nogen afgørende Betænkelse ved at gaa op til det offentlige Tilskud, som oprindeligt var foreslaaet, da Forslaget til denne Lov blev fremsat paa Rigsdagen. Jeg synes ikke, at man behøver at søge langt ud for at finde mit Motiv i saa Henseende. Motivet, tror jeg, kan kortelig udtrykkes derved, at jeg mener, at naar Kasserne ledes kulant — det indeholder i øvrigt ikke nogen Kritik mod den hidtidige Ledelse af Kasserne —, forekommer det mig naturligt, at saa skal det offentlige ogsaa vise sig kulant overfor Kasserne. Der er hele Forklaringen af det Standpunkt, jeg før tilkendegav i Henseende til det offentlige Tilskud til Kasserne.

Dalsgaard: Den højtærede Minister udtalte, at det Statstilskud til Arbejdsløshedskasser, som man enedes om fra alle Sider i Fjor, blev vedtaget i Folketinget ved eneste Behandling, og at der den Gang blev taget Reservation fra flere Sider overfor dette Statstilskuds Størrelse. Det sidste er rigtigt nok; men det første er ikke rigtigt. Forslaget blev vedtaget ved Sagens anden Behandling i Folketinget i Fjor, som jeg nævnte, da jeg første Gang havde Ordet, og det blev vedtaget efter Forslag af alle de socialdemokratiske Udvalgsmedlemmer, alle det radikale Partis Udvalgsmedlemmer, Højres Repræsentant i Udvalget og Venstres Udvalgsmedlemmer paa nær et, der vilde have et væsentligt mindre Tilskud. Det blev vedtaget uden Afstemning i det andet Ting og fik Tilslutning af den daværende Indenrigsminister og af dette Ting. Det var altsaa et Slags

Kompromisforslag, idet der ogsaa var flere af Forslagsstillerne, som ønskede et lavere Tilskud end det, de gik med til at indstille. Og der var i Folketinget heller ikke saa ringe Stemning mod at gaa saa højt som det, der blev vedtaget. Det er derfor, jeg mener, det er det rigtigste, at man i Aar bliver ved det Tilskud, man enedes om med saa stor Tilslutning fra alle Sider, ogsaa fra de socialdemokratiske og de radikale Repræsentanters Side i Fjor. Jeg tror, det er saa meget rigtigere at blive ved dette Statstilskud, som det ikke kan nægtes, at denne Sag er en Sag, som særlig bør paahvile Kommunerne, og det saa meget mere, som ogsaa den største Arbejdsløshed findes i de rigeste Kommuner, de Kommuner, der har den laveste Skat.

Christiansen: Maa jeg ikke i Anledning af de Bemærkninger, det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) nu fremsatte, sige, at jeg tror ikke, det ærede Medlem er berettiget til i saa stærke Toner at henvise til den Overenskomst eller det Kompromis, som i Fjor blev lavet i Folketinget. Man var inde i en Situation, og der var en Bevægelse oppe, hvoraf vi for vort Vedkommende havde Grund til at frygte, at de sociale Love, der var skabte for nogle Aar siden, vilde, efter som Vinden blæste i Fjor, blive i ganske betydelig Grad forringet. Det er Kendsgerningen; saaledes laa Forholdet i Fjor, og denne Omstændighed, at der indenfor det Parti, som det ærede Medlem tilhører, var disse stærke Røster fremme, tvang mit Partis Repræsentanter i Folketinget til at gaa ind paa dette Kompromis. Men det ærede Medlem maa dog tage noget Hensyn til, at saaledes ligger Landet ikke for Øjeblikket, vi nærer for Tiden ikke Frygt for, at den sociale Lovgivning skal blive forringet, og det synes jeg, der er Anledning til at regne med, naar man nu tager denne Lov op til Revision. Og de Udtalelser, den højtærede Minister under Debatten i Dag fremkom med, dækker jo ganske den Udtalelse, som jeg her tillader mig at fremhæve.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), som taler paa Højres Vegne, bragte mig en varm Tak, fordi jeg havde gjort opmærksom paa, hvorfor jeg bl. a. ikke kunde gaa med til denne endnu yderligere Sammenkædning mellem Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningen og denne Overhøjhed fra Arbejdsanvisningens Side. Jeg synes ikke, at der